

Komócsin Friderika

# Az erdő állatai



## Tavaszi

Felkél az éden nap sugarára  
Zöldell a sok ág harmatra várva  
Fény jut a rétre a sötét után  
Állatok bújnak a derű láttán  
Kellemes meleg járja át az erdőt  
Új élet virrad: kiált a mező  
Szereltem évszak adj kedvet újra  
Múltat teremteni s élni az újat!

## Medve

Kedvenc eledele a méz  
Halat fogni is néha kész  
Jön a tél és le hull a hó  
S várja a meleg takaró

Erőteljes ragadozó  
Vadászatkor gyorsan futó  
Brummog, cammog a mézlátó  
Világhírű Micimackó

## Nyuszi

Tarka, fehér, fekete, barna  
Lógófülű, albínó fajta  
Metszőfogai mindig nőnek  
Örülnek zöldségnek, gyümölcsnek

Keresztény ünnepünk jelképe  
Ajándékokat hoz elvégre  
Van csokoládé és plüssnyúl  
Mi hősünk: A kockásfülű nyúl

## Mókus

Erdő bohóca vagyok  
Jelem: hosszú lompos farok  
Fákon függén futkosva  
Mások vackát rugdosva

Bojtos fülem hegyezem  
Meresztem tekintetem  
Mogyoró, magok, bogyók  
Otthonomból ki nem fogyók



A szerző, Komócsin Friderika, fiatal kortárs költő 1985-ben, Lengyeltótiiban született.  
Verseit a Glinda 2009. áprilisi számából vettük át.

## Méhecske

Kaptárban gyülekezik a raj  
Zümmög és dűnyög, mert nagy a baj  
Kifogytak nektár és pollenből  
S üvölt az anyakirálynő

Téli álmot így hogy alszunk?  
Segítségünkre jön darazsunk  
Virágok porzását elvégzik  
Így juthatunk csak el a mézig



## Farkas

Telihold idején vonít  
Holdat, ha sötétség borít  
Falkákba verődve élnek  
Nincs oly állat melytől félnek

Piroska mamáját is megette  
Romulust és Remust felnevelte  
Megihlette magát Aranyt  
Toldi epizódja: farkaskaland

## Fácán

Tyúk: szerény színű, fakó  
Kakas: színes hivalkodó  
Vadásznak, mert sajnos szabad  
Belőlem díszpéldány is akad

Éjjelem a fán is töltöm  
Biztonságomat így őrzöm  
Nappal elrejt bokor, avar  
Eledelem sok-sok rovar

